

Bilal Kara Sevdaya Düşerse

– İpciERDOĞAN · 11 Aralık 2020

BİLAL KARA SEVDAYA DÜŞÜNCE

Askerden geleli henüz bir ay olmuştu, köylük yerde bu kadar iş güç varken kime gezip tozma izini fazlaca verilebilirdi ki.

Önünde ağabeyleri olsa da kimi köyde çobanlık, kimisi de el kapısında amelelik yapıyor, evin geçimine katkıda bulunuyorlardı. Babaları yıllar önce çok genç yaşta tutulduğu ince hastalıktan dolayı ölmüş, büyük ağabeyleri Dursun kardeşlerine babalık yapıyordu.

Bilal havaların iyi olduğu, toprağın çoktan uyandığı günün birisinde ağabeyi Mehmet'le tarlalarına mercimek ve nohut ekmeye gittiler. Akşam yaklaşırken işlerini bitirip bindikleri at arabasıyla dönüş yoluna koyuldular.

Ağabeyi Mehmet atların dizginlerini eline almış arada kırbacını onlara hafiften sallarken bir yandan da ağzına bir türkü tutturmuştu. Bilal arabanın içinde ellerini başının altına alarak uzanmıştı. Oldukça yakışıklı, uzun boyu, uzun kolları, yaba gibi elleri gören kızların yüreğini hoplatıyordu. Bilal oğlan etkisinden kurtulamadığı askerliğini düşünürken yorgunluktan dalıp gitmişti.

Bilal ağabeyinin atlara “dırrrşşş” diyen sesiyle daldığı hayal aleminden kendisini çabuk topladı. Meğer sabahattan tarlaya bostan ekmeye giden halası Sultan, kızı Nuriye ve küçük kızı Tozzak işleri bitince yaya olarak evlerine dönerken Mehmet onları görünce arabaya almak için durmuştu.

Bilal önce halası Sultan'ın daha sonra da Tozzağın elinden tutarak arabaya binmelerine yardımcı oldu. Binme sırası Nuriye'deydi, onun uzattığı ellere ellerini uzatan Bilal'ın gözleri dünyalar güzeli Nuriye'nin gözleriyle çakıştı. O anda iki kalpten şimşekler çaktı, bir an arabaya, atı unuttular.

O günden sonra birbirine olan duyguları aşka dönüşerek ateşleri bacayı sarmıştı. Birbirlerini görmeden edemiyorlar, birkaç gün buluşamazlarsa sanki aradan bir asır geçmiş sanıyorlardı

Bilal nasıl olsa askerden gelmişti, işi gücü olmasa da köylük yerde buna pek bakılmazdı. Her genç gibi evlenmek onun da hakkıydı. Ağabeyi Dursun'a bunu demeye utandı. Anası Fati'yle baş başa kaldığı günün birisinde Nuriye meselesini olduğu gibi anlattı. Fati kadın meseleyi oğlu Dursun'a anlatınca “ana yeni düğünden çıktık ama olsun, madem Bilal ve Nuriye birbirlerini istiyorlarmış hele siz önden kız bakmaya gidin bakalım” dedi.

Fati kadın yeni gelinin gözünü hemen açmak istemediğinden iki gelini, akrabadan da üç kadını yanına alarak önceden haber saldığı görümcesi Sultan kadının evinin yolunu tuttu.

Misafirleri Sultan kadın “siz burayı bilir miydiniz” diyerek güler yüzle karşıladı. Nuriye durumu anladığından anasına iş düşürmeden gelen misafirlere koşar adım hizmet ediyordu.

Kız evini yanına aldığı ekibiyle birkaç kez ziyaret eden Fati kadın günün birinde yanına kardeşi Mahmut ve hanımını, büyük oğlu Dursun'u, bunlara ilaveten iki gelini ve akrabalarını yanına alarak kız evine dünür gittiler.

Bir müddet sağdan soldan muhabbet ettikten sonra Bilal'ın dayısı Mahmut ağa kız babası Selahattin Ağaya usulen “Allahın emri ”dedi. “Kız evi naz evi” derler ya “düşünelim bakalım” diyerek

dünürçüleri yolcu ederlerken oğlan tarafı da "haberi geciktirmeyin" diyerek oradan ayrıldılar.

Sultan kadın fakirlikten çok çekmişti, Nuriye'yi Bilal'e verip kızının kendi gibi fakirlik çekmesini istemiyordu. Onun gözü yükseklerdeydi. Kocasını Selahattin zaten onun sözünden çıkmazdı, kocasını ikna etmekte fazla zorlanmadı. Ertesi günü eline kirmenini alarak kocasının akrabası Ayşe kadının evini boyladı. Aslında Ayşe kadın oğlu Hayrettin için Nuriye'yi aklından geçiriyordu, o bahaneyle Sultan kadını öylesine ziyaret ederek fırsat bulursa ağız arayacaktı. Aradığı fırsat şimdi kendiliğinde ayağına gelmiş oldu. Sağdan soldan konuştuktan sonra Ayşe kadın asıl mevzu ya girdi. Lafı fazla uzatmadan da iki kadın kendi aralarında anlaşarak işi tatlıya bağladılar.

Sultan kadın akrabasına huylanmasın diye 'buyurun' haberi saldı. Gelen dünürçülere karı koca altından kalkamayacakları isteklerde bulundular. Gidiş gelişler devam etse de işler çıkmazda kaldı.

Vebalin kendilerinden kalktığına kanaat getiren Sultan kadın Ayşe kadına kızı Tozzak'la haber salarak dünür gelmelerini istedi. Üç gün sonra Nuriye anasının isteğiyle Hayrettin'le nişanlanmıştı.

Bilal ile Nuriye şoktaydılar. Tozzağın yardımıyla seven iki gönül ıssız yerlerde buluşuyor derdin çaresini bulamamanın ezikliğini yaşıyorlardı. Bilal'in kaçalım teklifine "ben gelinlik giyerek senin olacağım" diyen Nuriye buna pek yanaşmıyordu. Hayrettin'in nişanlıya gitmeyeceğinin haberini alan Bilal sabaha dek onunla oluyordu. Uyanık bir kadın olan Sultan daima durumun farkındaydı. İşin kokusu çıkmadan bir bahane bularak hısımlarını düğün yapmaya zorladı. Ayşe kadın ve kocası buna çok sevindiler.

Düğün başladığında abdalın davula vurduğu tokmak sanki Bilal'in sırtında patlıyordu. Artık iki sevdalının görüşmesi bitmişti. Bu acılara dayanamayan Bilal gittikçe zayıflamaya başladı, her yerinden şiddetli ağrılar, sızılar geliyordu. Ağabeyleri at arabasıyla şehre getirselere demuayene eden doktorlardan olumlu yanıt alamamışlardı. Çare yakın köylerdeki hacı ve hocalara kalmıştı "onlar da kardeşiniz kara sevda" dediler.

Bilal'in dayısı Osman Ankara'da manavlık yapıyordu. Bir iş için köye gelmişti, yeğeninin içler acısı durumunu görünce dayanamadı. Bilal göz göre göre eriyordu. Çok güç şartlarda Ankara'ya götürülebildi. Müşterisi olan birkaç doktora onu muayene ettirdi, Bilal'in durum hiçte iyi gözüküyordu. Doktorların yardımıyla hastaneye yatırdığı Bilal on beş gün sonra vefat etmişti.

Bilal öleli aradan beş yıl geçti, acısından deliye dönen Nuriye'nin Hayrettin'den iki oğlu olmuştu. Hayrettin son günlerde çoğunlukla geceleri inim inliyordu, götürdükleri doktorlar "maalesef hastanız çok gecikmiş yapacak bir şey yok Allah çektirmesin" dediler.

Hayrettin ne de olsa çocuklarının babasıydı, bu ikinci acıyı nasıl kaldıracaktı, bunları düşünürken "gelin evden çıkmasın" diyen kaynana ve kayınbabası onu küçük kayını Necmi'nin bir imam nikahıyla koynuna kodular.

Acaba Bilal'in ailesi yoksa intizar mı etmişlerdi de onun hışmı kendisinden çıkıyordu. Necmi'de iki yıl sonra dünyasını değiştirip kucağına verdiği bir oğlan çocuğu ile Nuriye'yi dul bırakmıştı.

Artık o kapıda başka evlenecek kayın kalmayınca "çocuklara biz bakarız kızım" diyen kayın babası ve kaynanasının yol vermesiyle baba evine döndü. Baba evinde bir yıl gelecek hanımı ölmüş damat adayı bekledi. Cemil hanımı ölünce üç çocuğu ile berbat bir yaşam sürüyordu, "Allahın emri" deyip Sultan kadının kapısını çaldı. Yıllarca onca acı çekmesine rağmen Nuriye güzelliğinden hiçbir şey

kaybetmemişti. Cemil'in önceki hanımdan olan üç oğlan ile bu kapıda doğurduğu iki oğlan çocuğunu hiç ayırt etmeden büyütürken kaderin sillesini bir kez daha yedi. Artık Cemil de ölmüştü.

Evini yaptırdı harman yerine
Gara sevdasına yandı Bilal'im
Nuriye' de belki çıkmaz yarına
Kaynar sularınan yundu Bilal'im

Halası vicdansız vermez kızını
Fakirlikten açar hemen sözünü
Kıskanır göstermez güzel yüzünü
Sonunda zengine sundu Bila'im

Sarıya büründü köyün dağları
Hozan kaldı belenmedi bağları
Aracı olmuyor tüm ağaları
Bütün umutların söndü Bila'im

Nuriye takmadı gelin tacını
Tutamadı organının ucunu
Alamadı anasından öcünü
Nuriye'yi her gün andı Bilal'im

Pınarın başından haber alırsın
Nuriye nişanlı onda kalırsın
Duyar nişanlısı düşman olursun
Eridi mumlara döndü Bilal'im

Nuriye düş görmüş çıkar hayıra
Yıkayın urbayı serin Bayıra
Kekilin ucundan verdin Tayır'a
Alınca duvardan indi Bila'im

Soyka fakirliğin düşmüş gaylesini
Nerede yaşanmış aşkın böylesini
Dolandı dillerde duydu ailesini
Görnce düđünü dondu Bila'im

Bađ belledi yiyemedi üzümü

Kaynatın pekmezini açmaz gözünü
Nuriye alınca bahar, yazını
Ankara'da ölür dendi Bilal'im

Nuriye erişti gerdek geceye
İçi el vermeden uydu kocaya
Yürek dayanır mı böyle acıya
Sevenlere kara gündü Bilal'im

Sevdayı bilmeyen tatmaz halları
Saramadı sevdiğini kolları
Köye Ankara'nın uzak yolları
İmam kayığına bindi Bilal'im

Yandılar dumansız sönmedi közler
Birleşmez bedenler, ciğerler sızlar
Kalsalar baş başa biter mi sözler
Kavuşmak ahrette sandı Bilal'im

Boncuğu, yazmayı verin Tozzağa
Üç koca ölünce kaldı azzığa
Kader gülmeyince döndü tezzağa
Nuriye'n dulluğu bandı Bilal'im

ERDOĞAN ÇALIŞKAN 10 12 2020 Olaylar gerçek, isimler farklı, şiir benim.